

Bog anmeldelser.

Øvle Slægten og dens Hjem, ved A. Eriksen, Landinspektør. Odder. 1917. 120 S.

Det er et ganske mærkeligt Arbejde, der her har set Dagens Lys! I Forordet udtaler Forf., at hans Arbejde ikke maa betragtes som et videnskabeligt Arbejde, men han har, dels paa Grundlag af gamle Dokumenter, der opbevares paa Slægtsgaarden i Malling Sogn, dels ved videregaaende Undersøgelser i Arkiver og Biblioteker samlet et stort og værdifuldt Stof om Gaarden og dens Ejere gennem Tiderne, og hans Stof er, paa nogle Undtagelser nær, saa vel behandlet, at Bogen paa dette Punkt hæver sig op over den store Mængde af lignende Arbejder. Som Udgangspunkt tager han Gaardens første kendte Ejer, Væbneren Jes Persen, 1421—1470, og fra en kort efter følgende Ejer Mickel Øuli, 1524—67, følger han Gaardens Historie ned gennem de forskellige Slægtled til Nutiden, idet han omhyggelig gør Rede for hvert enkelt Ejerskifte og aftrykker vidtløftige Skifter, der giver gode Indblik i Bondestandens Kaar paa de vekslende Tidspunkter.

Havde Forf. nu holdt sig til kun at behandle Gaardens Historie og dens Ejere, vilde han i det store og hele have faaet en ret værdifuld lille Bog frem; men han er gaaet videre, idet han har behandlet den fra Gaarden stammende Slægt genealogisk, og her er han ude paa et Felt, som han enten ikke har Interesse for eller har savnet Midler til at gøre noget ordentligt ud af. Der er ikke gjort det ringeste Forsøg paa at fremskaffe noget biografisk Stof om de nærmere eller fjernere Personer, der grupperer sig om Gaardens Ejere, men det fik endda være, naar blot Stoffet var behandlet rigtigt. Som det nu er, fremtræder det i en ganske mangelfuld Skikkelse, idet Datoer for Fødsel og Død næsten overalt mangler. For Ægteskabs Indgaaelse mangler i mangfoldige Tilfælde endogsaa Aarstal. Forsøg paa at stedfæste Begivenhederne er slet ikke gjort. Et enkelt Sted oplyses det om en Kvinde, at hun er gift i Amerika, men alle Oplysninger om hendes Ægtefælle mangler, endogsaa hans Navn; kun igennem hendes Børns Navne faar man at vide, at han hedder Hansen.

Ikke mindre end 34 Sider af Bogen optages af et ganske uforholdsmæssigt Register over Slægtens Medlemmer, og endelig indeholder Bogen et Afsnit omhandlende Personnavne fra ældre Tid udenfor Slægten, et Afsnit som synes Bogen, dets Værdi iøvrigt ufortalt, ret ivedkommende.

Man kan kun beklage, at Forf. har strakt sig saa vidt i Stedet for, som ovenfor sagt, at holde sig til Gaardens Historie.

Stamtavle over Haarslevgrenen af Familien Balslev. Udarbejdet af Lars Chr. Balslev og Benjamin Balslev. Hille-rød 1917.

Denne over den største Gren af Embedsmandsslægten Balslev her foreliggende Stamtavle er udarbejdet paa Grundlag af en for 17 Aar siden udgiven Stamtavle over hele Slægten, og den betyder saaledes, som det som Regel gaar med Stamtavlens anden Udgave, utvivlsomt en meget betydelig Forbedring i Sammenligning med den unægtelig hverken fra Formens eller Indholdets Side dadelfrie første Udgave. Det typografiske Udstyr er beskedent, og Bogen maa nærmest betegnes som et Manuskript for Familien, da der findes Plads efter hver Familie til Tilføjelser o. s. v., men den

er righoldig forsynet med Billeder af Slægtens Medlemmer og Steder hvortil Slægten har været knyttet. Den er utvivlsomt — ligesom det Familielegat der omtales i Slutningen af Bogen — Udslag af en udpræget Samhørighedsfølelse indenfor Slægten og maa alene af denne Grund hilses med Glæde. At Spindeliniere er medtagne, kan vel i et Arbejde som det foreliggende være formaalstjenligt og forsvares, og de biografiske Oplysninger er øjensynlig samlede med Flid; de hviler for en stor Del paa Meddelelser fra Slægtens nulevende Medlemmer eller paa let tilgængelige Nutidsværker, idet Stamtavlen kun for to enkelte Leds Vedkommende gaar tilbage i det 18de Aarhundrede. Hverken Slægts- eller Kulturhistorie har Forfatterne forsøgt at give, men indskrænker sig til de tørre biografiske Data. Forfatterne deler den behandlede Slægtsgren i 4 Grupper — men de er rent sprogligt lidt langt ude i deres Iver for at faa prægnante Familiebetegnelser. Et Gruppebillede betegnes saaledes som »Rolle-Mølle Balsleverne 1915« — en Betegnelse, der ialtfald skurrer i mine Øren!

Naar Forfatterne ved Omtalen af Ingeborg Dorthea Balslev, der ægtede Professor Niels Ryberg Finsen, omtaler saadanne Detailler, som at forskellige kongelige Personer var tilstede ved Niels Finsens Bisættelse, ser det lidt underligt ud, at det ikke nævnes, at Kongen — for at hædre hendes Mands Minde — efter Niels Finsens Død — hvad dog maa betegnes som noget usædvanligt — benaadede hende med Rang i 3. Kl. Nr. 3, altsaa med Rang som Enke efter en Professor consistorialis.

Slægten la Cour (Dornonville de la Cour) ved L. F. la Cour. 1917. 274 S.

Slægten la Cour har gentagne Gange været Genstand for genealogisk Behandling, første Gang 1877, da Fr. Barfod udgav »Stamtavle over den danske Linie af Slægten la Cour«, anden Gang 1903, Janus la Cour »Slægten la Cour«, tredje Gang s. A., »Stamtavle over Pierre Dornonville de la Cours Efterkommere«, og desuden har Slægten været behandlet i Slægthaandbogen og i et lille Skrift, som Forf. af nærværende Slægtbog, Akademifuldmægtig la Cour i Sorø, udgav 1909 »Bidrag til Barfod og la Cour slægternes historie«. Det, at en saa righoldig Litteratur om en enkelt Slægt kan fremkomme i Løbet af saa forholdsvis kort en Tid, og for Størstedelen fremkommen paa Slægtens eget Initiativ, er et glædeligt Vidnesbyrd om en Slægtsfølelse og et Slægtssammenhold, som man maatte ønske fandtes inden for mange flere Slægter.

Har Forf. saaledes ikke staaet paa bar Bund, da han begyndte sit Arbejde, har der dog været adskillige Lakuner at udfylde og Unøjagtigheder at berigtige. Det skal her anføres, at det er lykkedes Forf. at give Svar paa et af Fr. Barfod i nærv. Tidsskrift I. R. 2. B. S. 181 stillet Spørgsmaal om Stamfaderens anden Hustru Kristiane Frederikke Nohrs Herkomst, ligesom det er lykkedes ham at fremskaffe en Mængde Stof om Slægtens ældste Led. Bogen er rigt illustreret med Prospekter af Gaarde og Egne, hvortil Slægtens Historie er knyttet, ligesom den bringer mere end trehundrede Portræter, der dog, selv om de gennemgaaende er tydelige og øjensynlig valgte med Omhu, uden Skade kunde have været noget større, end Tilfældet er; dette kunde mulig være opnaaet ved at udelade 4 Sider med ialt 74 Børnebilleder; thi hører saadanne egentlig hjemme i et Værk af denne Art? Ganske vist faar man af disse Sider Indtrykket af, at Slægtens Blomstring er sikret for lange Tider, men Formaalet med Arbejdet er jo dog at give en Fremstilling af Slægtens Historie gennem Tiderne,

og Historien skaber kun af den modne Mand og Kvinde, hvem Livet og Erfaringen har præget, og hvis Billeder derfor har Værdi. Naar Slægtens Historie et Slægtled senere skal skrives, da møder de, der nu er Børn, frem med deres berettigede Krav paa at være med, thi da har ogsaa de gjort eller staa midt i deres Arbejde, som skal give den gamle Slægt fornyet Vækst og Anseelse.

Bogen er forsynet med et fyldigt Register, næsten for fyldigt, idet der jo ikke er ret megen Mening i at medtage Navne som Christus og Ovid, fordi et Medlem af Slægten har ejet et Billede af Christus og et andet, før han kom i Viborg Skole, har læst 8 Bøger i Ovids Metamorphoser.

Bogen er senere forøget med et Hefte indeholdende Oversigtstavler og Love for Slægtsforeningen.

Slægten Jørgensen fra Følle, Jens Iørgensen og Karen Kirstine Møller til Katholm og Tyrregaarden i Følle deres Forfædre og Efterkommere ved Otto Jørgensen. Aarhus 1918. 174 S. m. Ahnetavle.

Det er et smukt Debutarbejde, Arkivregistrator ved Landsarkivet i Viborg Otto Jørgensen under ovenstaaende, noget omstændelige Titel har forelagt Offentligheden. Forarbejderne til Bogen er i sin Tid gjort af afdøde Rigsarkivar Secher, der selv stammede fra Jens Iørgensen, og som i »Meddelelser fra Rigsarkivtet« 1901—1905 har leveret en vægtig Afhandling »Opkaldesseskikke i østjyske Bondeslægter fra 17—18 Aarhundrede«, til hvilken har han benyttet en Del af det indsamlede Materiale. Da Sygdom ramte Dr. Secher, opfordrede han Forfatteren af nærværende Bog til at tage Arbejdet op, og Resultatet foreligger nu. Forf. har benyttet den af Dr. Secher i hans »Meddelelser om Slægten Secher« valgte Form, og Afsnittet om Familien Secher fra Vedø er en udvidet Gengivelse af det paagældende Afsnit i Dr. Sechers Bog. Slægten, som stammer fra Skræder Jens Iørgensen i Følle, † 1701, tilhørte i flere Led Fæstebondestanden, men Stamfaderens Søns søn Jens Iørgensen blev 1802 Ejer af Herregaarden Katholm, og fra ham nedstammer Familien Secher fra Vedø, Familien Langermann i Danmark, Familierne Jørgensen fra Hannesminde, fra Aarhus og fra Ingvorstrup. Til den sidstnævnte Linie hører Udgiverens Fader, Tømmerhandler Harald Jørgensen i Aarhus, hvis Minde Bogen er tilegnet, Slotsarkitekt Thorvald Jørgensen og Maleren P. Mønsted. Bogen er smukt udstyret og forsynet med mange Billeder, næsten lidt for mange. I alt Fald kunde et enkelt Billede, der kun viser to gamle Gravsten, af hvis Inskriptioner man kun kan se Evangelisttegnene, samt en Nedløbsrende, uden større Skade været sparet. I det store og hele bærer Bogen Vidne om Forfatterens indgaaende Arkivstudier, hans Kærlighed til Slægten og hans Pietet overfor dens Minder, og det er at haabe, at Fremtiden ofte maa se Forfatteren betræde den Vej, han har vist at have saa gode Betingelser for at træde.

Min Slægtbog, udgivet af Holger Petersen. Kbhavn. 1918. 248 S.

Det er et sandt Pragtværk, den afdøde Storkøbmand, Landstingsmand, Grosserer Holger Petersen her har efterladt sin Slægt, et Pragtværk i Form som i Indhold. Han havde selv lagt Planen til Værket og fulgt det gennem dets Tilblivelse, glædet sig til dets Udgivelse, og Manuskriftet til Bogen laa færdigt, idet kun hans egen Biografi, som han ønskede selv at skrive,

manglede, da Døden bortrev ham 26. Maj 1917. Hans Død, der vakte saa stor Beklagelse i vide Kredse, mau ogsaa her beklages, dels fordi han ikke skulde opleve den Glæde at se Bogen trykt, dels fordi han ikke naaede at skrive sin egen Biografi, der sikkert vilde være bleven saare interessant, ikke mindst fordi den vilde være bleven skrevet netop for Slægten, som han omfattede med saa stor en Kærlighed, og ikke for Offentligheden. Over saa vide Felter spændte hans Virken, at man nu, for at faa den nogenlunde fyldestgørende beskrevet, har maattet fordele Arbejdet paa forskellige sagkyndige, saa at Biografien nu bestaar af forskellige Afsnit hver især omhandlende hans Forhold til den sønderjydske Sag, til Forsvarssagen, Hedesagen, dansk Vestindien, til hans Stand og Standens Ungdom. Hans Biografi er ledsaget af en Gengivelse af Knud Larsens karakteristiske Billede af ham.

Udarbejdelsen af Bogen har været betroet to saa kyndige Mænd som Udgiverens Fætter og nære Barndomsven Oberst P. Fr. Rist og Direktør Hauch-Faushøll, og Resultatet af de to Herrer's Samarbejde staar paa Højde med Bogens smukke Udstyr.

Slægten er runden af Folkets gode, kraftige Muld. Dens Vugge stod i Varpelev i Stevns Herred, hvor Stamfaderen Kongelig Majestæts Bonde Peter Sørensen, ca. 1650—1715, havde en Fæstegaard under Søholm. Med ham som Udgangspunkt er Slægtens Historie ført ned til Nutiden, idet Stoffet er ordnet generationsvis. Bogen er udstyret med talrige Billeder, hvoraf mange er Gengivelser efter Malerier, af hvilke ikke mindre end tretten skyldes Christen Købke, der hørte til Familien. Bogen, der er forsynet med en fortrinlig Kildefortegnelse og et godt Register, er indbunden i Hellæderbind og kun trykt i 160 Ekspl.

Det er et Værk, der i lige Grad tjener sin Udgiver og hans Slægt som dets Udarbejdere til stor Ære, et Værk der indtager en meget smuk Plads indenfor vort Fags Litteratur.

Forskelligt fra Genealogiens og Personalhistoriens Verden.

Ved **Paul Hennings**.

I »Jyllandsposten« Nr. 215 for indeværende Aar findes indrykket følgende Bekendtgørelse:

Til Ihændehabererne af Justitsraad Sofus Elvius' Bog:

„En slesvigsk Slægt“.

I ovennævnte Bog, Pag. 24 findes følgende usande Angivelser: 1. Blandt Godsejer Carl Christian Suhr Kirketerp og Hustru Mathilde Augusta Krügers Afkom er under a. opført »Elisabeth Kirketerp«, født 16. J a n u a r 1869 paa Høegholm, død s. D.

Dette er løgnagtigt.

Kirkebogen udviser, at Ægtefællernes førstefødte Barn er født 16. August 1869 som dødfødt. Jeg beder dem af Slægten, der har Følelse for, hvor tungt det er for en ærekjær Kvinde at blive saa lumpent vanæret (Vielsen foregik den 30. Juli 1868), at rette Datoen i deres Bog, saa jeg ikke mere staar for Efterslægten som en æreløs Kvinde.

Frederiksberg, den 30. Juli 1918.

Mathilde Kirketerp,
f. Krüger.

»Løgnagtig«, »lumpent vanæret« og »æreløs Kvinde! Det er haarde Ord, altfor haarde, idet den ulyksalige Forveksling af Januar og August jo aldeles utvivlsomt skyldes en Fejltagelse fra Forfatterens Side, en Fejltagelse, som sikkert ingen mere end han beklager. Fejlen kunde utvivlsomt langt lettere været rettet ved en privat Henvendelse til Justitsraad Elvius, der da sikkert intet vilde have forsømt for at faa den nødvendige Rettelse foretaget i samtlige Eksemplarer, end ved en baade bekostelig og for Forfatteren ret fornærmende Anoncering i Dagblade, hvorved han stemples som løgnagtig. I det foreliggende Tilfælde er Ægteskabet indgaaet 30. Juli 1868 og Barnet feilagtig angivet som født 16. Jan. Aaret efter. Men sæt nu, at Maaneden havde været rigtig og Korrekturdjævelen alligevel havde været paa Spil; sæt den, hvad der saa uhyre let kunde være sket, havde angivet Fødselsaaret, ikke som 1869, men som 1868 eller 1867! Kalamiteten havde da været endnu større, end den nu er, og Forfatteren havde været endnu mere uskyldig, end han nu er; thi Trykfeil er nu en Gang uundgaaelige. Hele Sagen er et ganske alvorligt Memento for alle Stamtavleforfattere om at iagttage den allerpinligste Nøjagtighed i Arbejdet, ved Kirkebogsuddragene, ved Stamtavlens Renskrivning og ved Korrekturlæsningen. Og saa kan der, trods al anvendt Umage, endda ske Fejl.

Paa den forhenværende adelige Sædegaard Thorsø ved Frederiksstad holdtes 12. Aug. d. A. en Familiefest i Anledning af, at Gaarden den Dag havde været 100 Aar i den nuværende Ejers Families Besiddelse. Gæsterne afhentedes med Dampskib i Frederiksstad og førtes gennem Herregaardens Skærgaard ind til Thorsøbryggen. Gaarden, der for nogen Tid siden hjem-søgte af Ildsvaade, er bleven restaureret. Ved Festmiddagen holdt Gods-ejer Kai Møller en Tale for Slægten og gav en Karakteristik af dens første Mand paa Gaarden, Z. Møller og hans Hustru f. Resch, ligesom Halvdan Møller gav en historisk-statistisk Oversigt over Slægten, hvoraf det frem-gik, at Slægten efter 100 Aars Forløb tæller 100 Medlemmer. Blandt de talrige Hilsener, som indløb fra fraværende, var ogsaa et længere Brev fra Slægtens ældste, den eneste genlevende af den første Generation efter Z. Møller, Fru Augusta Møller f. Sibbern. »Aftenposten«, hvorfra foran-staaende er hentet, bragte Dagen før Festen en Artikel »Herregaardens Saga« med Thorsøminder.

En Kilde til megen personalhistorisk Viden — for en Periodes Ved-kommende, hvor saadanne Oplysninger rinder sparsomme nok, men som er altfor lidt paaagtet, — er de unge Adelsmænds Stambøger fra det 16de og 17de Aarhundrede. Adelsens unge Sønner tilbragte den Gang efter Skik og Brug adskillige Aar paa Studierejser i Udlandet og havde saa i Reglen Stambogen med hjem, hvori deres Standsfæller blandt Studiekammeraterne havde indført deres Navne og ofte, tillige med en Tids- og Stedsangivelse, en personlig Bemærkning, pyntelig malede Vaaben etc..

Paa Raadhusbiblioteket i Zittau findes en saadan Stambog som har til-hørt Henrich Jahadechy von Zahradek, der fra 1597—1599 studerede i Strass burg for derefter 2. Febr. 1600 at blive immatrikuleret i Padua, hvor han endnu opholdt sig i Aaret 1601.

Blandt Indførslerne i Stambogen, kan følgende have Interesse for Danske. Carl von Ahlefeldt fra Holsten, Strassborg 28. April 1598, Side 124. Otto Oxelsøn Brahe, fra Danmark, (Vaabentegning: de Brahers

kendte Vaaben), Padua, 30 Aug. 1600, S. 106. Detlev Rantzau fra Holsten, Strassborg 29. Marts 1598, S. 120 b. Joachim Rantzau, ved hans Afreise fra Strassborg 1598, S. 120.

Som tidligere nævnt paa dette Sted, har man for faa Aar siden i Sachsen begyndt med at tildele borgerlige Vaabenbreve uden at ophøje de Paa-gældende i Adelsstanden. Dette, der i og for sig er bemærkelsesværdigt og bør hilses med Glæde, bliver særlig interessant derved, at denne Vaabentildeling ingenlunde begrænses til de højere Samfundsklasser. For nylig har nemlig f. Eks. to Gaardejere, der tilhøre Bondestanden Brødrene Gottlob og Georg Queiszer i Dittelsdorf ved Zittau, faaet kgl. Tilladelse til at føre deres hidtil førte Vaaben som arveligt Familievaaben.

Som Konkurrent til den verdenskendte »Almanach de Gotha« er i Aar udkommen en »Almanach de Bruxelles« indeholdende Genealogier over Europas Fyrsteslægter, men suppleret med en hel Række Fyrsteslægter tilhørende Ententelandene, deriblandt særlig Italien — hvor der jo findes en hel Række »Principe«-Familier, som Gothakalenderens Redaktion hidtil ikke har villet anerkende som »jævnbyrdige« nok og værdige til at komme med i Gothakalenderens højforfemte Selskab. Den statistiske Del, indeholdende Oplysninger om de enkelte Staters Administration m. v., savnes af let forstaaelige Grunde ialtfald i denne første Udgave af »Almanach de Bruxelles«. Det interessanteste ved Bogen er iøvrigt dens Fortale, der utilsløret kalder Redaktionen af Gothakalenderen en fra Kejsershoffet i Berlin administreret »Spioncentral«, hvorigennem dette har holdt Kontrol med alle Staternes Administrationer. Det vil blive interessant at se, om den mod Tyskland herskende fjendtlige Stemning har Evne til at bære dette nye Værk frem og gøre det jævnbyrdigt i Paalidelighed og Rigdom af Oplysninger, som har gjort den gamle »Gotha« til en uundværlig Haandbog Verden over.

Vistnok er L e n g n i c k den eneste herhjemme, der har forsøgt et Studium over Slægten Høyer. Men netop derfor kan det maaske være af Interesse, at der andre Steder findes en Stamtavle, der viser os Slægten paa et tidligere Stadium. Hvis man overhovedet kan tale om én Slægt Høyer, har denne haft saa fremragende Medlemmer, at man skylder den et Hensyn; og dette Hensyn kan maaske blive fremmet ved at henlede Opmærksomheden paa det omtalte.

Nævnte Slægtsregister kan søges i Schleswig-Holsteinische Provinzialberichte 1790, S. 635; men det angives samme Sted, at det kun er et Uddrag af et Manuskript, forfattet af Provst i Eiderstedt og Præst i Garding Peter Petrejus: Nachricht von den Stallern in Eiderstedt, Everschop und Utholm. Jfr. dog iøvrigt L. Bobé's Udsigt over den adelige Gren af Slægten Hoier (Slægten Ahlefeldt I, 1912, Tillæg S 33, som supplerer og berigtiger omstaaende Tavle. Tavlen ser saaledes ud:

Jakob Hoyer.
 Hauplmann i den danske Krig 1523. Stammer fra Grevskabet Hoya, hvorefter han har sit Navn.

Hermann Hoyer.
 Og saa kaldet Harm eller Lange Harm, var ligeledes kongelig Hauplmann i 1523 og besynges i den Tids Krigssange som dansk Helt.

1. Hustru — —
2. " Maria Splenters.

Kaspar Hoyer.

Fyrstelig slesvig-holstensk Raad, og Amtmand for Eiderstedt, Everschop og Utholm.

1. <i>Margaretha</i> g. <i>Møller</i> i Hamburg.	2. <i>Anna</i> g. <i>Lackmann</i> i Stade.	3. <i>Conrad Wolf Hoyer,</i> der skal have byg- get Wolffsbüll i Je- tenbüll.	4. <i>Siele Hans</i> <i>Thies</i> i Gerding.	5. <i>Hermann Hoyer,</i> Fyrstelig slesvig- holstensk Amt- mand i Eider- stedt, Everschop og Utholm.	6. <i>Magdalene</i> g. <i>Thor</i> <i>Schmeden.</i>	7. <i>Maria</i> g. <i>Maes</i> i Nord- strand.	8. <i>Hans</i> <i>Adolph.</i>
--	--	--	--	---	---	---	----------------------------------

1. <i>Anna</i> g. <i>Peter</i> <i>Stemens.</i>	2. <i>Christiana.</i>	3. <i>Kaspar.</i>	4. <i>Friederich</i> <i>Hermann.</i>	5. <i>Christian.</i>	6. — —	7. <i>Maria</i>
--	-----------------------	-------------------	---	----------------------	--------	-----------------

SEJER KCHLE.

Spørgsmaal og Svar.

Spørgsmaal.

Pieter Jansz (ell. Hansze) Bille fra »Ripen«, 36 Aar gl., ægtede 2. Marts 1704 i Amsterdam Dorothea Roelofs fra »Thieste«, 25 Aar gl.

Jan Jansz Bil eller Bille, ligeledes fra »Ripen«, 28 Aar gl., ægtede 25. Okt. 1704 i Amsterdam Anna Jans fra »Ripen«, 28 Aar gl.

Blandt Vidnerne ved det første Bryllup var Cornelis Cornelisz og Aplonia Stevens, ved det sidste Bryllup Cornelis Cornelisz og en Kusine til Bruden Dorothea Roelofs, formentlig den samme, som i Marts havde ægtet Pieter Jansz Bille. — Kan nærmere Oplysninger gives om de her omtalte Personer, der har hørt til en Koloni af danske søfarende i Amsterdam?

W. van Maanen.
Kapitein der Artilleri b. D.
Hoom, Nederland.

Svar og Oplysninger.

Til 7. Række. III. S. 74 og 159 f.

1. Præfectus aulicus Holsatiæ maa ved ligefrem Oversættelse betyde: Holstensk Hofchef. Men i min Ordbog staaer under »aula« henvist til »tibia«, der jo betyder en Fløjte. Forbindelsen mellem de to Ord formaar jeg ikke at udtyde; men min Tanke er derved ført hen paa, at det latinske Udtryk muligvis kunde betyde: Holstensk Hof-Musikdirektør.

H. P. F. Barfod.

2. Konferensraad, Viceguvernør paa St. Thomas Hans Henrik Berg var, ifølge Opgivelse til Enkekassen, født 25. Nov. 1790 i Arendal, Søn af Kancelliraad, Byfoged i Arendal Niels Berg og Elisabeth Dorothea Femmer. Han døde 16. Apr. 1862 i Vestindien. 1823 havde han i Vestindien ægtet Catharine Murphy, født 21. Juni 1792, død 13. Marts 1874.

H. Hjorth Nielsen.

Til 7. Række. III. S. 74.

Magdalene v. Wolframstorf, Datter af Henrik v. Wolframstorf til Lundsgaard og Südensee var i første Ægteskab gift med Johan v. Bachof, der 1663 skrives til Lundsgaard, i andet med svensk Kaptejn Jørgen Christoph v. Horn, † 1705 der fik Lundsgaard med hende. Med sin første Mand havde hun Sønnen Lieutenant Johan v. Bachof, der efter sin barnløse Stedfader fik Lundsgaard, hvortil han bl. a. skrives 1718—20; han døde 21. Dec. 1747 paa Lundsgaard og ægtede 1. Anna Elisabeth v. Løwenklau, f. 1694 i Oldesloe, Datter af Oberst Adam Ludvig v. Løwenklau og Anna Elisabeth v. Groffen; med denne sin Svigermoder førte han 1726 Proces. Efter sin første Hustrus Død ægtede han 22. Juni 1732 Adelheid v. der Wisch, Datter af Christian Albrecht v. der Wisch til Blousgaard og Elisabeth Dorothea v. Ahlefeldt. Hans Søster Marie Sophie v. Bachof, f. 1671 † 4. Marts 1763 var gift med Wolf v. der Wisch, f. 1688 † 6. Okt. 1769 i Lille Kværn, begr. i Gruntoft. — Jfr. Slægten Ahlefeldt, af Louis Bobé I. Till. S. 59; III., Till., 44, 46; Thottske Saml. 4to 2081 og især Landgerichtsakten, Slesvig Statsarkiv, 3203 samt Gruntoft Kirkebog. — Møller anfører i sine Saml. Generalia 4to Bachof (Rigsarkivet) en trykt Ligprædiken over en Anna Sophie Bachof g. m. Pastor Cyprian, som ikke haves i danske Biblioteker.

Louis Bobé.

Til 7. Række. I. S. 195—196.

I Pers. T. for 1916 S. 195—196 beder undertegnede om Oplysninger om Peder Halkier, død i Christianssand 30. Juli 1788. Noget Svar er ikke indkommet. Derimod har jeg selv senere faaet Vished for, at hans Fader hed Søren Halkier.

Det maa anses overveiende sandsynligt, at denne Søren Halkier var Søn af Peder Rasmussen (ca. 1630—1698), som antog Navnet Halkier og regnes for denne Families Stamfader. Nærmere Oplysninger om ham og om Familien Halkier findes i Hauch-Fausbølls Slægt-haandbog.

Søren Pedersen Halkier, som var født i 1677, blev Skipper og skal have boet ialfald i nogen Tid i København. Formodentlig har han som Skipper faret paa Norge. Hvor og naar han døde, vides ikke.

Hans Søn Peder Sørensen Halkier var ogsaa Skipper og blev Borger i Christianssand. Han blev her gift 10. Januar 1737 med Else Cathrine Hiørring, født i Christianssand 2. December 1709 og død samme Sted 22. Marts 1797, Datter af Christen Søfrensens Hiørring, født i Christianssand 16. September 1672 og død antagelig sammesteds efter 1749, og Maren Nielsen, født i Mandal i Marts 1676.

Peder Halkier havde en Datter Johanne Marie Halkier, født i Christianssand 1749 og død sammesteds 7. Februar 1722. Hun blev 24. November 1867 gift i Christianssand med Kjøbmand Claus Mørch, født i Christianssand 11. Marts 1742 og død sammesteds 12. Mai 1797.

Claus Mørch havde flere Børn, deriblandt Sønnen Ole Clausen Mørch (1774—1829), Kjøbmand i Christianssand, bekjendt som Repræsentant for denne By i Rigsforsamlingen paa Eidsvold i 1814.

I en gammel Familiebibel har ovennævnte Christen Søfrensens Hiørring skrevet Følgende:

Anno 1672 den 16. Sept. blev jeg Christen Søfrensens Hiørring født udi Christianssand.

Anno 1676 in Marts er min kjære Hustrue Maren Nielsen født udi Mandal.

Anno 1700 den 28. July holdt jeg Bryllup med min kjære Hustrue Maren Nielsen, her paa Christianssand.

Anno 1702 den 19. November er min Søn Hans født.

Anno 1704 den 26. December er min Datter Maren født.

Anno 1709 den 2den December er min Datter Else Catrine født. Hun blev gift med Peder Halkier. Halkier fik 1749 en Datter, der fik Navnet Johanne Marie; hun blev gift med Kjøbmand Claus Mørch i Christianssand, født 1742 den 7. Juli.

Deres ældste Datter Johanne Katrine blev gift med General Skibsmaaler Olog; hun døde 1794 den 18. Juli og efterlod 3 Børn, 1 Søn og 2 Døtre. Sønnen Claus Olog døde 1798.

Arthur Skjelderup.

Rettelse.

7. R. III. S. 75 (Svar til 7. R. II. S. 361).

2. Stykke. Linie 3 f. o. læs: Arv efter deres afd. Søster. — Samme Stykke Linie 2 f. n.: Aarstallet 1710 gælder Matthias Severin Sparre, ikke Niels Hielsing Sparre.
